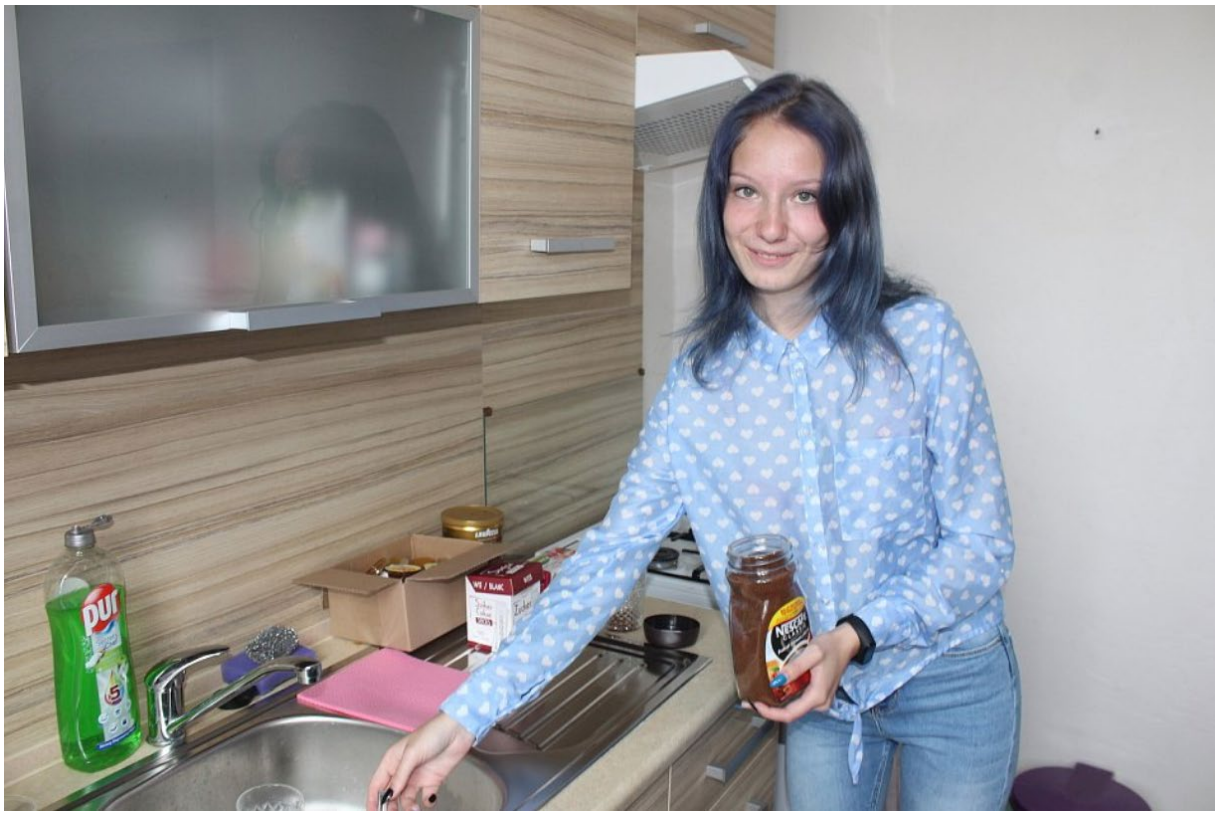
Heimstaden
přátelský domov

Tréninkové byty. Velkou změnou je samota, říká dívka z Havířova

| Foto: Deník / Tomáš Januszek

Online | **moravskoslezsky.denik.cz** | 12. 6. 2020

Odkaz https://moravskoslezsky.denik.cz/podnikani/startovaci-bydleni-havirov-karvina-msk-kraj-byty-domov-20200612.html

Ještě před rokem žila devatenáctiletá Michaela Bačová v havířovském dětském domově. Po čtyřech letech mezi mladými nedospělými s podobným osudem, bez rodiny, se chtěla osamostatnit.

Heimstaden
přátelský domov

V Havířově a Karviné v současnosti funguje 12 tréninkových bytů, v nichž žijí mladí, kteří opustili dětské domovy a zvykají si na samostatný život. Jednou z nich je i Michaela Bačová.

Šanci dostala díky projektu S námi domů, který vznikl díky spolupráci dětských domovů, neziskové organizace **Portavita** a společnosti **Heimstaden**.

Ta ještě pod původním názvem **Residomo** opravila a plně vybavila malometrážní **byty**, které nabídla dětským domovům a pěstounským rodinám pro mladé lidi, kteří opouštějí jejich péči.

Život s pomocí nablízku

Přestože studentka střední zdravotnické školy žije v tzv. tréninkovém **bytě** sama, je stále v kontaktu se sociálními pracovníky, kteří jí v případě potřeby pomohou.

"*Řešíme například nastavování plateb spojených s bydlením, tedy kde, co a jak zaplatit, zajištění lékařské a psychologické péče, domácí rozpočet, úklid, sousedské vztahy, návazné služby. Důraz klademe na individuální a partnerský přístup. Sociální pracovník je patron, na kterého se s důvěrou obracejí*," říká David Starzyczný, ředitel **Spolku Portavita**, který sociální práci s mladými lidmi, jež opustili bezpeční dětského domova, zajišťuje.

Nejlepší je vlastní zkušenost

Míša zatím novou situaci zvládá "*na jedničku*". "*Neměnila bych,*" říká. Velkou změnou, s níž se musela v samostatném životě vypořádat, byla samota. "*Ne v úplně negativním smyslu, ale roky jsem byla zvyklá, že mám kolem sebe každý den plno lidí a najednou jsem přišla sem a byla jsem sama. To byla velká změna*," přiznává devatenáctiletá dívka.

Heimstaden
přátelský domov

Podobný život vede Nikolas Hopko, který také vyrůstal v dětském domově a poté pár let u pěstounské rodiny. Chtěl se ale osamostatnit. Od prosince proto žije v tréninkovém **bytě** a stará se o svou domácnost sám. Samozřejmě když je potřeba, jsou mu radou a pomocí nablízku sociální pracovníci.

"*Celkem to zvládám, nejtěžší pro mě je si vařit. Občas mi uvaří přítelkyně, anebo si jídlo objednám,"* říká devatenáctiletý Nikolas.

Tréninkové **byty** jsou podle zástupkyně ředitelky Dětského domova v Havířově-Podlesí Žanety Maroszové praxe k nezaplacení. "*V domově děti připravujeme na nový, samostatný život, ale všechno je to jen teorie. Nejlepší je, když si všechno vyzkoušet sami - chodit na úřady, nakupovat, starat se o spoustu běžných věcí*," říká Maroszová.

Bytů může být i více

Momentálně je v Prostřední Suché, Havířově a Karviné 12 tréninkových **bytů**. Každý je vybaven ledničkou a základním nábytkem.

„*Mladí lidé platí po dobu jednoho roku jen 50 procent nájmu, slevy dostávají i v dalších letech. Součástí programu je i zmíněná doprovodná sociální služba*," říká **Jan Rafaj**, šéf společnosti **Heimstaden**, která jej největším vlastníkem nájemního bydlení v České republice.

Ta také hradí náklady na terénního sociálního pracovníka, který s mladými lidmi po dobu minimálně jednoho roku spolupracuje. "*Jsem rád, že můžeme pomáhat mladým lidem, k nimž život byl nemilosrdný a tvrdě je zkoušel,*" řekl **Jan Rafaj**.

Bude-li to potřeba, jsou prý **Heimstaden** připraven poskytnout dalších 20 **bytů**.

Tento článek jste si mohli přečíst díky předplatnému Deník Klubu

Autor: Tomáš Januszek